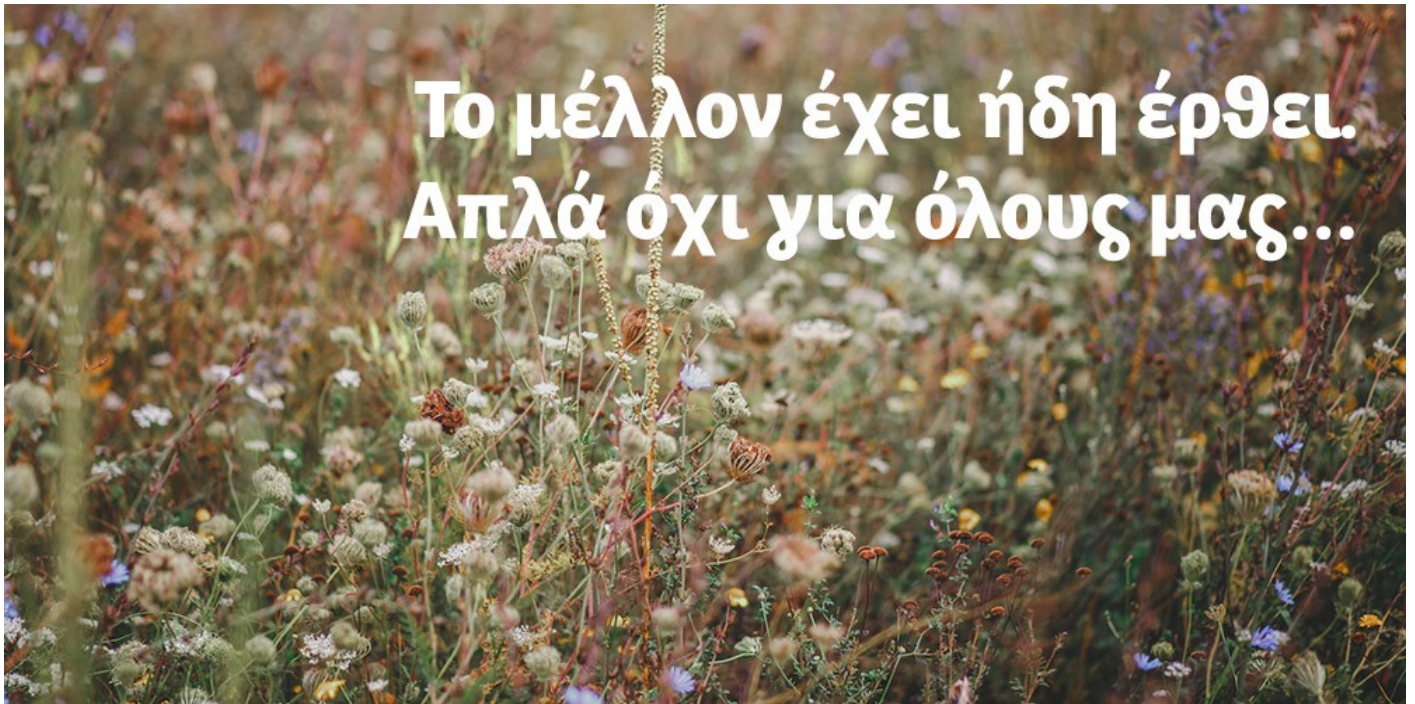

Το μέλλον έχει ήδη έρθει. Απλά όχι για όλους μας...

Εμμανουέλα Ξένου

Όταν χωρίζεις ξέρεις ότι θα πονέσει. Ακόμα κι όταν είναι για καλό, ξέρεις ότι και πάλι θα πονέσει. Όταν χωρίζεις ξέρεις ότι θα χρειαστείς χρόνο. Δεν ξέρεις πόσος ακριβώς, και ελπίζεις να είναι λίγος. Όταν χωρίζεις ξέρεις ότι θα σε ρωτήσει όλος σου ο περίγυρος 'Τι έγινε ο ψηλός; Καιρό έχουμε να τον δούμε' και προετοιμάζεις τρεις προτάσεις να τις έχεις να τις βάζεις κασέτα: 'Ε δεν δούλεψε τελικά. Ήταν και δύσκολες οι συνθήκες. Δεν πειράζει όμως, προχωράμε'. Και αφού ξέρεις αυτά και άλλα τόσα, είσαι σίγουρη ότι μπορείς να διαχειριστείς ό,τι σου πετάξει η ζωή στο δρόμο σου -σαν το καλό και ώριμο κορίτσι που είσαι-.

Όταν χωρίζεις δεν ξέρεις όμως ότι θα υπάρχουν στιγμές, μικρές, -θα μπορούσες να τις πεις- απλές και καθημερινές που σε κάνουν να αναρωτιέσαι πάλι για ΟΛΑ και θα απειλούν να εκτροχιάσουν όλη σου την πρόοδο. Όπως το να βρίσκεις βρακιά του στο καλάθι των απλύτων σου. Γιατί τότε αρχίζεις να αναρωτιέσαι: τα ξέχασε ή μήπως τα άφησε; Μήπως για λίγο ούτε ο ίδιος δεν το είχε πιστέψει ότι θα χωρίζατε και θεώρησε ότι θα έρθει κάποια άλλη στιγμή να τα πάρει. Όμως χωρίσατε. Και τώρα κανένας από τους δυό σας δεν θα πάρει τηλέφωνο τον άλλο να του μιλήσει για βρακιά.

Και κάπως έτσι οι μέρες περνούν. Γεμίζεις το πρόγραμμά σου. Είσαι τυπική με τις υποχρεώσεις σου. Ο νεροχύτης γεμίζει με άπλυτα πιάτα. Αλλά δεν πειράζει γιατί θα τα τακτοποιήσεις στο μέλλον. Είναι που είσαι πολύ απασχολημένη. Ναι, αυτό είναι. Αυτός διαγράφει τα ψευδώνυμά σας από τη συνομιλία σας στο messenger. Εσύ διαγράφεις τη διεύθυνσή του από το efood. Έτσι! Για να μάθει. Αλλά ακόμα δεν έχεις καταφέρει να διαγράψεις την ανάγκη να του λες τα πάντα. Και τον παίρνεις τηλέφωνο. Και δεν έχει χρόνο για σένα. Και τον ξαναπαίρνεις τηλέφωνο. Και πρέπει να σταματήσεις να τον παίρνεις τηλέφωνο!

Ω! Ποιον κοροϊδεύω; Αυτή η ιστορία είναι η δική μου και κρύβομαι πίσω από το β' ενικό πρόσωπο για να αποστασιοποιηθώ.

Αλλά δεν πείθω ούτε την εαυτή μου. Γεια σας παρεμπιπτόντως, δεν προλάβουμε νωρίτερα να κάνουμε τις συστάσεις. Ευχαριστώ που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μου να παρακολουθήσετε αυτόν τον μονόλογο. Υποθέτω πως το μυαλό σας ως τώρα έχει καλύψει τα κενά. Με χώρισε. Ξέρει κανείς σας από κηπουρική; Προσπαθώ να ξεφορτωθώ ένα επίμονο αγριόχορτο αυτόν τον καιρό. Ένα αγριόχορτο 26 χρονών, ψηλό μελαχρινό με μπούκλες.

Είσαι το αγριόχορτο στον κήπο της ζωής μου. Ναι, σε σένα μιλάω. Στο κεφάλι μου αναγκαστικά πρέπει να κάτσεις να με ακούσεις. Δεν μπορείς να μου το κλείσεις, ούτε να μου στείλεις ένα αδιάφορο μήνυμα και να με γειώσεις, ούτε να εκτροχιάσεις τον ειρμό μου. Φύτρωσες μέσα μου σε σημεία που κανονικά δεν θα έπρεπε να είσαι. Σημεία που κράταγα για μένα. Δεν ξέρω καν αν το κατάλαβες. Και τώρα μου ζητάς έτσι απλά, να σε ξεριζώσω. Λοιπόν δεν ξέρω από κηπουρική, και ούτε θέλω να μάθω!

Ποια είναι η διαφορά ενός αγριόχορτου από ένα αγριολούλουδο; Ας μου πει κι εμένα κάποιος. Εγώ το μόνο που ήθελα είναι να αφήσω όλα τα λουλούδια να ανθίσουν. Ήμασταν ένα και τώρα είμαι μόνο μία. Γίνομαι δραματική το ξέρω. Υποθέτω στο μέλλον που θα έχω ένα ασφαλές και σταθερό περιβάλλον με ανθρώπους να με κατανοούν και να με αγαπάνε -στο μέλλον που θα έχω λύσει ή έστω θα έχω μάθει να διαχειρίζομαι τα ψυχολογικά μου χωρίς να τα βγάζω στη σχέση μου - στο μέλλον που η σχέση μου δεν θα με αφήσει με την πρώτη δυσκολία, θα κοιτάω αυτές τις μέρες αναγνωρίζοντας ότι ήταν μόνο η αρχή. Το μόνο που μένει είναι να λύσω τα ψυχολογικά μου. Τέλειο σχέδιο. Ευκολάκι. Μα καλά ποιος χτυπάει το κουδούνι;

Δεν ήταν κανείς στην πόρτα. Μόνο ένας φάκελος. Περίεργο αλλά δηλώνω ιντριγκαρισμένη. Μπορεί να μην είναι καν για μένα, δεν γράφει πάνω σε ποιον απευθύνεται. Άρα μπορεί να είναι και για μένα. Άρα πρέπει να τον ανοίξω για να σιγουρευτώ.

Μωρό μου,

Δεν ξέρω πόσες ημέρες έχουν περάσει που έχω να σου πω ότι σε αγαπάω. Οπότε θέλω να ξεκινήσω με αυτό. Σ' αγαπάω. Και ξέρω ότι με αγαπάς κι εσύ. Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό. Το ξέρεις ότι δεν το έχω με τις λέξεις και τσαντίζομαι να προσπαθώ να τις βρω, οπότε ξέρεις και ότι αυτό για μένα ήταν υπέρβαση. Την έκανα όμως γιατί υπάρχουν ακόμα πράγματα στον αέρα ανάμεσά μας, πράγματα

που χρωστάω να στα πω.

Είμαι εγωιστής, οξύθυμος και ζηλιάρης. Είμαι αγχωμένος, με ένα σκασμό υποχρεώσεις και δεν ξέρω καλά καλά αν κάθε μήνα θα φτάσει ο μισθός. Και ξέρω ότι όσο κι αν λες ότι καταλαβαίνεις τα προβλήματά μου, στην πραγματικότητα δεν μπορείς να νιώσεις τον κόμπο που έχω στον στομάχι όταν μου ζητάς να πάμε κάπου, και εγώ πρέπει να σου πω όχι, γιατί είμαι κομμάτια απ' τη δουλειά ή γιατί δεν μου φτάνουν τα λεφτά. [...]

Μακάρι να ήσουν η ηρεμία μου. Ίσως στο μέλλον [...] Στο μέλλον που θα έχω [...]

...στο μέλλον...

Σε παρακαλώ μην με περιμένεις. Δεν μπορώ να εγγυηθώ τίποτα για το μέλλον.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Το μέλλον για εμάς... προμηνύεται... αβέβαιο (για να το θέσω ευγενικά). Και το ήθελα αυτό το μέλλον. Το ήθελα πολύ. Ακούω για αυτό το μέλλον από την αρχή. Για αυτό το μέλλον ζούσαμε μέσα σε αυτή τη σχέση. Is the future here yet? Όταν... θα... Μονίμως ο ήλιος θα ξημερώσει στο μέλλον, στο σήμερα κάνουμε υπομονή. Όλη την εβδομάδα περιμένοντας το ρεπό. Ακόμα κι εγώ που δεν δούλευα δηλαδή... Περίμενα το ρεπό του για να τον χαρώ. Είχα γίνει ετερόφωτος οργανισμός. Ηλιοτρόπιο που στρέφεται προς τον ήλιο, αντί να κοιτάξει το μέλλον κατάματα. Και τώρα το μέλλον ήρθε, και εγώ ακόμα ανοίγω τα μάτια μου, γιατί με είχε τυφλώσει ο ήλιος.

Revision #3

Created 30 May 2023 06:06:16 by Admin

Updated 28 February 2024 18:24:08 by Admin